

POSTANOWIENIE

Dnia 18 listopada 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z powództwa Stowarzyszenia "E." z siedzibą w W.
przeciwko Państwowemu Funduszowi Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych
w Warszawie
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 listopada 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie
z dnia 9 października 2013 r., sygn. akt VI ACa 1444/12,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
zasądza od strony powodowej na rzecz strony pozwanej kwotę
3600 (trzy tysiące sześćset) zł tytułem kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Strona skarżąca opiera wniosek o przyjęcie skargi wystąpieniu istotnego zagadnienia prawnego, które sprowadza się wedle skarżącego do konieczności wykładni przesłanki „wiedzy” wyłączającej zwrot nienależnego świadczenia (art. 411 pkt 1 k.c.).

Stanowiska skarżącego nie sposób jednak podzielić. Przedstawione zagadnienie prawne zostało sformułowane w sposób niezwykle ogólny i w oderwaniu od poczynionych ustaleń faktycznych. Jak wynika bowiem z poczynionych i wiążących Sąd Najwyższy ustaleń faktycznych strona powodowa orientowała się, że spełniając świadczenie nie była do tego zobowiązana. Próbuje jednak wykazać, że działanie jej zmierzało do uniknięcia możliwego w sprawie wstrzymania dalszego finansowania jej działalności przez pozwanego. Prowadzi to do wniosku, że wskazane zagadnienie w ogóle nie powinno być powiązane z wymienioną w art. 411 pkt 1 k.c. przesłanką wiedzy, gdyż kwestia ta jest w sprawie bezsporna. Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie odnosi się zaś do innych przesłanek określonych w art. 411 k.c.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 520 § 2 w zw. z art. 13 § 2, art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.